

רצוננו לשאול ולידע דעת תורה ומהו רצון השם מאיתנו, ולצורך הבנת השאלה נקדים כמה הקדמות:

א] אבינו מורנו עטרת ראשנו שליט"א (בן 75 כיום, התאלמן מאשתו/אימנו ע"ה לפני כ-3 שנים) ועתה נפל ושבר 2 רגליו {שגם קודם לכן בקושי הלך פסיעות מועטות בעזרת קביים כאשר נותרה בו נכות מחולי שיתוק גיאןבארע שהיה לו לפני כ-40 שנה וכן עוד קודם לכן שיתוק ילדים רח"ל והחמירה הנכות בהתבגרותו בשנים האחרונות} וכעת לאחר שנפל ועבר ניתוח ברגל אחת באגן הירכיים וגובס בגבס בשוק של הרגל השניה, נמצא כעת במצב סיעודי במחלקת שיקום ותיקים, בתפילה שיחזור לאיתנו ולבריאות שלמה ביתר שאת,

ב] חשוב אולי לציין, שאבינו שליט"א ת"ח ומרביץ תורה כאשר את מסירת שיעוריו בכולל בעה"ב (כשעתיים לפנה"צ) ממלא כעת בנו השלישי רבי מאיר שליט"א ואת השיעור אותו מוסר דרך הטלפון בערב משתדל גם עתה למסור למרות הקושי והייסורים, וממילא אולי יותר שייך אצלו ענין חלישות הדעת בחוסר ייחס מספק, ובפרט שהוא אופי מאוד מסור לילדיו, ואופי שמאוד חשוב לו שהכל ידפוק כמו שרגיל ומאידיך כאמור הוא עצמו מאוד מוגבל ואינו יכול לשרת את עצמו.

ג] עוד חשוב לציין שלמרות שהותו של אבינו במחלקה שיקומית שכביכול מעותרת בצוות מטפלים וכדו' אך רחוק הדבר מלמלאות צרכיו הן מבחי' מיעוט המטפלים לעומת ריבוי המטופלים, ובפרט כאשר כל הצוות הינו 'ערבים מבני ישמאעל' ימ"ש, שממש אינם נוהגים בכבוד הראוי לו (בלשון המעטה), ועאכו"כ שאינם נענים לבקשותיו הקטנות בעיניהם, אלא אף משפילים ומזככים אותו רח"ל. וגם עם שהות בני המשפחה, עדיין לא מועיל לגמרי לשפר את היחס.

ד] והנה לאחר שאבינו שליט"א הועבר מביה"ח (בו היו צמודים אליו ילדיו כ-24 שעות ביממה). **משום מה, בדיוק ביממה הראשונה לשהותו במחלקת השיקום** (לאחר שבילילה התקיימה חתונת נכדו שלא זכה להשתתף בה) **היה לבד משך הלילה מאחרי החופה וגם כל הבוקר עד הצהריים**, כאשר למזלינו הרב בדיוק אז התייסר בייסורים בשבתו על הכסא, דבר שגרם לו אח"כ לבקש מבנו שידאג לו לחפיפה מלאה של משמרות ילדיו, (למרות שהותו במסגרת שיקומית), וזה ייתכן מלבד הצורך האמיתי שהרגיש אז שנזקק לו, ייתכן שזה גם מבחינת ההרגשה וענין של קידוש השם, שראה לעשות כמענה ליחסם של כמה היימישע יודן שמאושפזים איתו

במחלקה וישבו איתו בשולחן חדר האוכל באותו בוקר ולאחר שנכחו לראות את ייסוריו וצערם, התעוננו בפניו האיך יכול להיות שיש לו 7 בנים ואף אחד אינו לצידי בשעות קשות אלו, ולמרות שמיד ענה להם שילדיו מסורים אליו ועד הנה לא עזבו אותו לרגע, נראה שהדבר פגע בו, וראה לחפות זאת בבקשה המפורשת הנ"ל. ואכן מאז כשבוע ימים שכמעט לא עוזבים אותו לרגע בלילות ובימים.

והנה לפני השאלה למעשה, נבאר עוד את תמונת מצב המשפחה, ועיסוקיהם.

הן לאבינו שליט"א אכן שבעה בנים בליעה"ר, הבכור ת"ח מופלג ומו"צ גר בירושלים, והששה האחרים גרים איתו בבני ברק, אח אחד מלמד בחיידר חינוך העמאי לפנה"צ ואחה"צ, האח השלישי בעיקרון אברך כולל (אך כעת מ"מ אביו וגם מכין איתו את שיעור הערב) אך בנוסף הוא גם מלמד בחיידר אחה"צ כשעתיים, האח הרביעי מוסר שיעורים לפנה"צ לאסירים בבית הסוהר, ועוד שלשה אחים הלומדים בכולל לפנה"צ ואחה"צ, במסגרת מאוד חזקה שכל חיסור קטן יכול לגרום נזק מאוד גדול גם במכלול, היינו בהספק וידיעת החומר השבועי, החברותא, המבחן, וגם לרבות פגיעה קשה בזמנים ובמסגרת ואיבוד תמיכת הכולל הקבועה מלבד התמיכות והמבצעים השונים, ואיתו עימו איבוד של כל האימבציה והיכולת לעמוד במסגרת הלימודית וידיעת התורה.

ועתה זאת שאלתנו היות ואנו רוצים לעשות את מה שהשי"ת רוצה מאיתנו, רצוננו לדעת אכן מה נדרש מאיתנו באופן הרצוי, הן מבחינת הדין קדימה לעומת מסגרות העבודה והכוללים הנ"ל,

והן מבחינת תפילות במנין ובזמן קריאת התורה וכו' וכו', (ומלבד החלק ההילכתי האם זה נכון שיש גם חלק ריגשי וצורך נפשי, גם אם על פי ההלכה נאמר שהכל נדחה מפני כיבוד אב ומשמשי חולה, או שברגע שזו ההלכה, כל השאר דמיון תעתועים ואסור ללכת אחריו)

וכמו"כ לענין השבתות כאשר כל אחד בתורו אמור לוותר/שיוותרו עליו במשפחתו, וכן להחסיר את מקום תפילתו הקבוע במחיצת הרבי, שבעצם התפילות עם הטיש וסעו"ג הם חמצן החיות שלו, לא רק לכל השבוע..

מה לגבי עצם השהות האם זה נכון שצריך או רצוי למלא במלואו/ וכן מה לגבי לשלוח הנכדים למרות שידוע שלאבא בד"כ פחות נעים איתם, גם כי ע"פ רוב פחות מכירים את צרכיו של אבא, או סתם מטבע הדברים פחות רגישים ומסורים, לעומת בן לאביו, {ועוד שמאידך בנכד אם הוא לא נשוי או אולי אפי' אם כן אך הוא עדיין אברך צעיר ייתכן יותר צורך בזהירות מלהסתובב במקומות אלו המהווים בעיות קשות בשמירת עיניים וכדו' א"כ שוב מה לעומת מה}

כמו"כ מה לגבי (במידה ויתאפשר) שכל ילד בתורו יוכל להעמיד על חשבונו (לפחות לחלק מהזמן) 'שליח' היינו מלווה/מטפל אחר יהודי. האם יש בזה פגיעה או זלזול בכבודו של אבא? או שמותר או רצוי הדבר?

על כן בקשתינו שירנו כבוד הרב את הדרך הרצויה בדעת תורה צרופה, {שבאופן זה גם אם ייתכן עכ"פ חלקית שבין כה וכה נוהגים כבר כשורה, אך כאשר נדע במדויק לעשות כרצון אבינו שבשמים נוכל לעשות זאת בכוונה שלימה מתוך שמחה של מצווה אמיתית ולא בכפיה ומתוך צער חלילה}.

אך חשוב לנו להדגיש מצד מצוות 'ונשמרתם' ואולי גם מדין 'דרכיה דרכי נועם' שהילדים של אבינו שליט"א רובם ככולם אינם בעלי אופי חזק ובריא באופן מיוחד, וכידוע החולשה שירדה לעולם בדורנו בפרט, הן מצד חולשת וחלי הגוף רח"ל והן מצד חולשת הנפשות, שלא כל אחד זהה לשל חבירו, אך המכנה המשותף שאינם גיבורים במיוחד לקחת על עצמם פרויקטים גדולים מידי, שנראה להם עכ"פ כמסוכן לנפשם החלושה, אז גם מבחינה זו חשוב לקחת בחשבון בבירור הדעת תורה.

והשי"ת ינחנו במעגלי צדק למען שמו אמן ואמן

ייש"כ ישעיהו ה.

05484-91469